

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **O. M.**, zastoupen Mgr. Konstantinem Kankavou, advokátem se sídlem ul. Československých legií 845/20, Teplice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované č. j. MV-114492-4/SO-2017 ze dne 15. 11. 2017 v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 2. 2018, č. j. 15 A 321/2017 – 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností žalobce napadá usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) ze dne 6. 2. 2018, č. j. 15 A 321/2017 – 26, (dále „napadené usnesení“), jímž krajský soud zastavil řízení proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2017, č. j. MV-114492-4/SO-2017, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 8. 8. 2017, č. j. OAM-1483-16/ZR-2017 (dále „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 165 písm. r) ve spojení s § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušeno povolení k trvalému pobytu a stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Krajský soud řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku. V odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění ke dni podání žaloby (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) je poplatníkem soudního poplatku ve věcech správního soudnictví ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, a podle § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona vzniká poplatková povinnost za toto řízení podáním žaloby. Poplatek ve výši 3 000 Kč za podání předmětné žaloby byl splatný podle § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vznikem poplatkové povinnosti. Krajský soud vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupce k zaplacení soudního poplatku 3 000 Kč za podání žaloby a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Učinil tak dvěma samostatnými usneseními, obě výzvy byly odlišeny i v identifikaci doručovaných písemností, s tím, že pro platbu soudního poplatku za žalobu má být užit specifický symbol 001 a pro platbu za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě má být použit specifický symbol 002. Žalobce dne 20. 12. 2017 uhradil na soudní poplatek pouze 1 000 Kč, a to vylepením kolkové známky na usnesení, jímž byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku. V daném případě došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, neboť žalobce ve stanovené lhůtě, když poslední den lhůty bylo úterý 2. 1. 2018, tento poplatek nezaplatil.

II. Kasační stížnost

[3] **Kasační stížností** žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá usnesení krajského soudu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), tedy z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení.

[4] Stěžovatel v podané kasační stížnosti zrekapituloval dosavadní skutkový a právní stav. Dne 15. 12. 2017 byl právní zástupce vyzván, aby uhradil soudní poplatek za podanou žalobu a návrh na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Obě výzvy byly právním zástupcem předány klientovi, který z důvodu nedostatku finančních prostředků rozdělil platbu obou soudních poplatků na dvě platby. První soudní poplatek uhradil dne 20. 12. 2017. Druhou splátku zamýšlel uhradit nejpozději 29. 12. 2017, nicméně jeho zdravotní stav se zhoršil natolik, že nebyl schopný poplatek v zákonné lhůtě uhradit. Soudní poplatek uhradil, jakmile mu to jeho zdravotní stav umožnil, tj. 9. 1. 2018. Právní zástupce sám byl 18. 12. 2017 medikován pro onemocnění zad, upoután k lůžku a s klientem nebyl schopen komunikovat, tento stav trval do 5. 2. 2018. Dne 14. 2. 2018 zažádal právní zástupce krajský soud o prominutí zmeškání lhůty k úhradě soudního poplatku a připojil potvrzení o úhradě obou poplatků.

[5] Podle stěžovatele spočívá nezákonnost napadeného usnesení v tom, že krajský soud, ač mu byly prokázány omluvitelné důvody, spočívající ve vážném zdravotním stavu právního zástupce a stěžovatele, které bránily včasnému uhrazení soudního poplatku, nerozhodl o prominutí zmeškání lhůty k úhradě soudního poplatku dle usnesení vydaného

krajským soudem pod č. j. 15 A 321/2017 – 9 a v návaznosti na to nezrušil napadené usnesení, kterým bylo probíhající řízení zastaveno. Dle názoru stěžovatele tak krajský soud neučinil v rozporu s právními předpisy. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení.

[6] V doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 3. 2018 stěžovatel setrval na důvodech kasační stížnosti i poté, co krajský soud usnesením ze dne 20. 3. 2018, č. j. 15 A 321/2017 - 41, zamítl žádost stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Uvedl, že stěžovatel je osobou, která s ohledem na svůj mateřský jazyk není schopna zcela porozumět odbornému právnímu textu a nezná české procesní právo, a protože právní zástupce nebyl schopen s ohledem na svůj zdravotní stav se stěžovatelem tyto právní otázky konzultovat, nespojil stěžovatel s úhradou soudního poplatku rovněž žádost o prominutí zmeškání lhůty k jeho úhradě. Stěžovatel se proto domnívá, že svou povinnost zmeškal z vážných a omluvitelných důvodů a žádost o prominutí zmeškání této lhůty podal včas.

[7] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou, je včasná a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná.**

[9] Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu následující skutečnosti. Proti rozhodnutí žalované podal stěžovatel dne 11. 12. 2017 žalobu ke krajskému soudu. Stěžovatel byl prostřednictvím jeho právního zástupce usnesením krajského soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 15 A 321/2017 – 9, vyzván k zaplacení soudního poplatku a současně poučen, že řízení bude zastaveno, pokud poplatek nebude ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy zaplacen. Výzva k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč byla právnímu zástupci řádně doručena do datové schránky dne 15. 12. 2017, jak vyplývá ze spisového materiálu. Dne 20. 12. 2017 byla zaplacena částka 1 000 Kč a to vylepením kolkové známky na usnesení, jím byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel doručil dne 9. 1. 2018 na podatelnu soudu usnesení krajského soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 15 A 321/2017 – 9, s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě 3 000 Kč. Krajský soud napadeným usnesením řízení o žalobě zastavil. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 2. 2018 a téhož dne nabylo právní moci.

[10] Dne 14. 2. 2018 byla krajskému soudu doručena žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku, ke které byla připojena kopie lékařské zprávy dokládající, že u právního zástupce stěžovatele byl ze zdravotních důvodů v době od 18. 12. 2017 do 5. 2. 2018 nutný klidový režim. Dále stěžovatel doložil kopie příkazů k platbě ze dne 14. 2. 2018 dokládající úhradu částek odpovídajících soudním poplatkům na

účet soudu. Krajský soud usnesením ze dne 20. 3. 2018, č. j. 15 A 321/2017 - 41, zamítl žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku pro opožděnost této žádosti. V odůvodnění tohoto usnesení krajský soud uvedl, že soudní poplatek byl stěžovatelem zaplacen dne 9. 1. 2018 po odpadnutí překážek na straně stěžovatele. Lhůta pro podání žádosti o prominutí zmeškání lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s. začala plynout již dne 9. 1. 2018 a skončila podle § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne 23. 1. 2018. Podle krajského soudu podal stěžovatel žádost o prominutí zmeškání lhůty až dne 14. 2. 2018, tedy po marném uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání žádosti o prominutí zmeškání lhůty.

[11] Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, „[j]*de-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.*“

[12] Podle § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích „[p]*oplatek, s výjimkou poplatku za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem, je splatný vznikem poplatkové povinnosti.*“

[13] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[14] Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „[l]*hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.*“

[15] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]*oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“

[16] Jak konstatoval již krajský soud v napadeném usnesení, ve lhůtě stanovené soudem je nutno poplatkovou povinnost uhradit celou, jinak se má za to, že tato povinnost nebyla splněna (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 1. 2000, sp. zn. 6 A 63/99, publikované v Soudní judikatuře č. 1/2000).

[17] Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích stanoví, že po marném uplynutí lhůty určené poplatníku ve výzvě k zaplacení soudního poplatku (v délce alespoň 15 dnů) soud řízení zastaví, přičemž již nepřihlíží k poplatku, který byl zaplacen až po marném uplynutí této lhůty. Toto pravidlo se použije též v posuzovaném případě, neboť řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo zahájeno až po nabytí účinnosti zákona č. 296/2017 Sb., kterým bylo ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích novelizováno do výše citovaného znění (viz čl. VI zákona č. 296/2017 Sb.). Důvodová zpráva k výše již zmíněnému zákonu č. 296/2017 Sb., uvádí k novelizaci ustanovení § 9 zákona o soudních poplatcích následující: „ (...) *Rozhodnou by pro zaplacení soudního poplatku měla být napříště dodatečná lhůta určená soudem ve výzvě k zaplacení poplatku. Bez významu by mělo být případné zaplacení poplatku po uplynutí této lhůty, avšak ještě před vydáním usnesení o zastavení řízení.*“ (Důvodová zpráva k zákonu č. 296/2017 Sb., změna občanského soudního řádu a dalších zákonů, PS 2016, tisk č. 987/0).

[18] Stěžovateli vznikla poplatková povinnost podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích již dnem podání žaloby ke krajskému soudu, tedy dnem 11. 12. 2017. Protože poplatek nebyl stěžovatelem uhrazen, krajský soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 15. 12. 2017, č. j. 15 A 321/2017 – 9, k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč do 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce do datové schránky 15. 12. 2017. Lhůta k zaplacení soudního poplatku začala běžet podle § 40 odst. 1 s. ř. s. od 16. 12. 2017 a skončila 30. 12. 2017. Jelikož den 30. 12. 2017 byl sobotou, prodloužila se lhůta podle § 40 odst. 3 s. ř. s. do 2. 1. 2018, tedy na nejbližší pracovní den. Stěžovatel poplatek uhradil až dne 9. 1. 2018, tedy 1 týden po uplynutí lhůty.

[19] S ohledem na shora uvedené skutečnosti nutno konstatovat, že podle zákona o soudních poplatcích je dodatečně stanovená lhůta, poskytnutá soudem poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích, zcela nepochybně lhůtou propadnou. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19; všechna rozhodnutí zdejšího soudu uvedená v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel soudní poplatek zaplatil až po uplynutí stanovené lhůty, a krajský soud již k tomuto zaplacenému poplatku nemohl přihlížet. Proto ani Nejvyšší správní soud nemohl zohlednit důvody, které stěžovatel v kasační stížnosti uvádí jako omluvitelné, jež mu v zaplacení soudního poplatku bránily.

[20] Pokud jde o námitku, že krajský soud v napadeném usnesení nerozhodl o prominutí zmeškání lhůty k úhradě soudního poplatku, k tomu je nutno uvést, že o této námitce v napadeném usnesení již vzhledem k časové posloupnosti jednotlivých úkonů ani rozhodováno být vůbec nemohlo. Napadené usnesení bylo vydáno 6. 2. 2018, dne 7. 2. 2018 nabylo právní moci, a stěžovatel požádal o prominutí zmeškání lhůty dne 14. 2. 2018. Obecně přitom platí, že pokud přichází v úvahu prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu, je tomu tak jen tehdy a tam, kdy a kde ještě předmětné řízení běží. Pokud by tedy stěžovatel požádal o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku před vydáním napadeného usnesení o zastavení řízení, potom by se krajský soud takovou žádostí v napadeném usnesení zřejmě zabýval. Stěžovatel však v nyní posuzovaném případě požádal o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku až v době, kdy bylo předmětné řízení pravomocně skončeno.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Z výše uvedených důvodů neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost **zamítl**.

[22] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, že stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti a žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu